

JOSEP FERRER

Herència de cava

Ha decidit de retirar-se, però pocs creuen que deixi de manar al Grup Freixenet. Josep Ferrer sempre ha tingut el comandament absolut de l'empresa i ara, als setanta-dos anys, és molt difícil que canviï. El seu fill, Pere Ferrer, ja ha assumit les funcions de conseller delegat i aviat el seu nebot Josep Lluís Bonet accedirà a la presidència. Però el patriarca insisteix a dir que la cosa important és de mantenir la unitat de la família.

Tothom ha pogut comprovar durant anys el poder i els diners que remena, veient-lo ballar amb actrius de la talla de Kim Basinger, Andi McDowell o Raquel Welch, (ell que és baixet i poc dotat per al ball).

Dues jugades mestresses han marcat la seva trajectòria: l'aposta decidida que va fer els anys 60 per promoure el cava a través d'un nou mitjà, la televisió, i la compra durant els 80 de les empreses del grup Rumasa al Penedès, després de l'expropiació. Però una tercera ha acabat entorbolint l'historial: el frau per la venda de milions d'am-

ARXIU / EFE

Josep Ferrer. Ningú no creu que deixi de comandar Freixenet.

polles que no havien complert l'envelliment preceptiu de nou mesos. Amb tot, se n'anirà havent complert una de les seves fixacions: superar en vendes Codorniu. I amb la satisfacció que gaurebé vuit de cada deu ampolles de cava que es venen a l'estranger surten de les seves caves. T. C.

FAMÍLIA RAVENTÓS

L'altra nissaga de poder

Fa un any i mig aproximadament, en plena guerra del cava entre Codorniu i Freixenet, van preguntar a Jordi Raventós, el director general de Codorniu, si tenien alguna cosa a veure amb els Montsolís, els rics de Nissaga. Ell va respondre, irònicament, que a la família Raventós no hi havia incestos ni assassinats. De la resta, no en va dir res. I és que els propietaris de Codorniu

ARXIU / EFE

Jordi Raventós. Director general de Codorniu, l'empresa que "importà" el mètode xampanyès fa 125 anys.

han estat, tradicionalment, la família més rica del Penedès. Tenen l'honor, a més, d'haver inventat el cava; d'haver estat els primers que, fa 125 anys, van elaborar vi escumós pel mètode xampanyès amb les varietats de raïm pròpies del país. Les noves generacions han aconseguit de desterrar de la imatge familiar el tradicional paternalisme empresarial i el caciquisme. Però els Raventós continuen essent una família lligada a la terra, una família extensa en què el poder i les accions són molt repartits i en què les grans decisions encara es prenen de forma col·legiada. Això els diferencia dels seus competidors de Freixenet, amb menys rancior i en què el poder ha estat fins ara concentrat en una sola persona. Això, i pel que s'ha vist, també el valor que donen al prestigi de la marca per sobre dels beneficis fàcils. T. C.

FAMÍLIA RUBIRALTA

Una fortuna d'acer inoxidable

Els qui coneixen bé els germans Francesc i Josep M. Rubiralta afirmen que només saben treballar, mai no els han agradat ni els luxes ni les festes ni l'ostentació. Tenen negocis en el sector dels subministraments hospitalaris, però el seu principal camp d'activitat és la indústria siderúrgica. Controlen un dels principals grups del sector a l'estat espanyol, un fet sorprenent, perquè, tradicionalment, aquest no ha tingut gaire pes a Catalunya, un país sense ferro ni carbó.

Els Rubiralta han bastit un potent grup siderúrgic a base de comprar empreses en crisi. En canvi, no han vist clara la participació en la recent privatització d'Aceralia. CELSA, amb plantes a Castellbisbal (Baix Llobregat), és l'empresa capçalera del grup, integrat també per societats com Navacero, del País Basc, o Global Steel Wire (resultat de la fusió de la santanderina Nueva Montana Quijano i Tycsa, de Barberà del Vallès). Aquest imperi factura més de 170.000 milions de pessetes anuals i els Rubiralta preveuen que tornarà a donar beneficis a partir d'enguany. T. C.